lainanu ehk ikkenu temma surma pärrast, sest temma naine olli jobba murre läbbi ärrakoolnu, nink temma latse hulkasiwa ümber kerjamas. Kats pojad olliwa koerusse pärrast wangi tornin, sest neide essä, ke essi omma jomisse läbbi hukka läts, es moista ka omma latsi öiges iunimesses kaswatada. Nisuggune luggu kui Juhhannile olli. öppetap selgeste, märäne halle nink hirmus assi nissuggusse innimissega om, ke henda jomisse ammeti päle om andnu. Kes peas küll mõttlema, et üts moistlik inniminne ennamb Wina wottas, kui temma pä kannap, kui ta ial ühhe joobnu innimisse om nännu; Kuida temma rummalamb kui ellajas om, kuida ta Jummala andid jälle wälja osendap, nink kuida ta wimati laste naerus saap!

Sääl küllan kun Juhhan elli, olli ka se wiis, et poisid tähdrukkudele wina pakkusiwa, nink kui nemma sedda ei tahtnu wõtta, siis sundsiwa nemma neid wäggise, joma. Selle rummala wisi läbbi öppis kiik naiste rahwas wina joma. Agga mis sest wimati tulli?

Sääl

Sääl küllas es olle mitte üts ainus prisk werrewa nõoga naisterahwas nätta. Kiik naise nink tähdrükid olliwa ni wahhatse, kui kolnu innimesse nätta. Nink se tulli kiik wina jomisest. Nink mis suur önnetus weel innimisele jomisest tullep, märätse wallatusse nink pattude sisse innimisse joobnust päest langewa, se om ärrä arwamatta.

Winaga om nida kui kige mu Jummala andega luggu. Meije peame neid moistlikul wisil prukima. Kes neid lijalt prugip, sellel läwa nemma kahjus nink hukkatusses.

Lada